

være søgte ud til Landet igen. Det betyder dernæst, at ogsaa en Bunke af de faglærte Arbejdere ere søgte andre Steder hen, vistnok til Udlandet. Det er mig bekendt, at i Hundredevis af danske faglærte Arbejdere ere beskæftigede blandt andet i Hamborg. Jeg ved, at der har været ført Forhandlinger i Udenrigsministeriet, om det var muligt at anbringe faglærte Arbejdere i Belgien i Anledning af Verdensudstillingen i Bryssel, og jeg ved, at man indenfor den københavnske Understøttelsesforening i meget udstrakt Grad har hjulpet saadanne udvandrede Arbejders efterladte Familie, deres Hustruer her i Byen, indtil Manden var kommen til Rette under de fremmede Forhold og tjente saa meget, at han selv kunde sende noget hjem. Denne Forskydning i Arbejdsforholdene er som sagt foregaaet i meget stor Udstrækning.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) kom i denne Forbindelse ind paa at tale om de Summer, der fra danske Arbejdere bleve sendte til Sverige i Fjor Sommer under den store Lønkonflikt, som var derovre. Jeg har hørt lignende Betragtninger fremsatte andre Steder, og jeg forudsætter ikke, at de for saa vidt fremsættes i ond Villie mod Arbejderne i al Almindelighed. De tyde kun paa, at de, som ikke have levet under Lønarbejdernes Kaar, i og for sig ikke have ret megen Følelse eller Forstaaelse af, hvad det vil sige at være uden Erhverv, arbejdsløs, eller ude i en Lønkamp. Den gensidige Hjælpsomhedsfølelse er sikkert i meget højere Grad udviklet hos Underklasserne, ikke alene i dette Land, men ogsaa i andre Lande, end den er i de Kredse, som det ærede Medlem repræsenterer.

I øvrigt vil jeg gerne sige om disse to Lovforslag, og det gælder baade det første og det andet af dem, at de aldeles ikke bryde med noget af de Principper, som Lovgivningsmagten tidligere har været inde paa. Den Gang man anerkendte Sygekasseloven o. s. v., føjede man som Appendiks til Sygekasseloven Bestemmelsen i Fattiglovens § 63, som siger, at naar en ubemidlet Mand har gjort, hvad han kunde, med sine ringe Midler for at sikre sig i Sygdomstilfælde, og han vedblivende er syg, er der i Henhold til Fattiglovens § 63 Hjemmel for, at han vedblivende gennem Kommunen kan faa, hvad der udkræves til hans fortsatte Helbredelse og til hans Families Underhold, uden at det har Fattighjælps Følger. Dette Princip, som man for adskillige Aar tilbage har slaaet fast,

at naar en Mand havde gjort, hvad han kunde, for at yde Selvhjælp til den Hjælp, han modtog af det offentlige, bør han slippe saa let som muligt over den Situation, har man nu ført videre her. Og efter at Lovgivningsmagten nogle Aar senere erkendte, at Arbejdsløshedstilstanden var en Situation, som de paagældende Arbejdere vare underkastede og ikke selv kunde afværge, saa overførte man, da Nødstilstanden blev saa ekstraordinær, Princippet fra § 63 i Fattigloven til dette Omraade. Der er, som sagt, ikke Tale om i nogen som helst Retning at knæsette et nyt Princip, og jeg vil meget henstille, at man, saa længe Forholdene ere saa ekstraordinære, som de fremdeles ere, vedtager disse Love for det Tidsrum, som her er Tale om.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) henviste til en anden Tabel i Betænkningen og mente deraf at kunne udlede, at københavnske Arbejdere i langt højere Grad gaa længe arbejdsløse, end man gør i Provinserne. Det ærede Medlem vil ved at se paa Tabellen paa den anden Side kunne erfare, at der jo ogsaa med Hensyn til Arbejdsløsheden er sket en Forskydning. Ved Udgangen af November 1908 var Arbejdsløsheden i København langt mere omfattende end i Provinserne. I det Aar, der siden da er gaaet, har denne Depressionsperiode bredt sig ud til Købstadkommunerne, og ved Slutningen af November forrige Aar vare Forholdene omvendte; da oversteg Tallet paa arbejdsløse ude i Landet de arbejdsløses Antal i København. Men enhver, som kender de stedlige Forhold, hvor Antallet paa hver enkelt Plads er saa beskeden, som det alligevel er i Provinserne — naar jeg maaske lige undtager en By som Helsingør, hvor jo næsten al industriel Virksomhed er knyttet til Skibsværftet — vil kunne sige sig selv, at det er langt lettere i en lille By selv kun for en kort Tid at komme i Arbejde end i en By som København. Det er jo i overvejende Grad Bygningshaandværkerne, Snedkere, Murere, Tømrere, Malere, Arbejdsmænd o. s. v., som give det store Plus, og vi, som færdes her til daglig, og det gør det ærede Medlem jo ogsaa, vide, at der er uhyre vanskelige Forhold paa det Omraade. Der er ikke endnu blevet sat Foretagender i Gang af nævneværdig Betydning, som kunne opluge hele den Masse af ledig Arbejdskraft, som gennem saa lang Tid har været til Stede.

Det ærede Medlem fremsatte ogsaa en Bemærkning om, at de Arbejderrepræsentanter, som have fremsat Forslagene i Folketinget, burde være fremkomne med